

Till den ädle menniskovännen /

Johansson, Erik,

81 A Br.

JOHANSSON, E.

Vitt Sv.
(Bw)
o

Sthlm
1854

joh

Johansson, &

TILL

DEN ÄDLE MENNISKOVÄNNEN.

AF

E. J. Johansson

Pris: 2 sk. B:ko.

Till den benägne Läsaren.

Ädle menniskovänner, missgynnen icke, utan fast heldre uppmuntren dessa rader, ett hjertas första uttryck på första steget till bättring, då afsigten är egen och andras nytta och gagn. Åsigten vore härmed, sedan författaren af egen vilja i flere års tid varit sjelf ett offer för följderna af ett öfverdrifvet superi och således fullt kompetent, att genom en blifvande *subskription* tydligen och klart för hvar och en visa alla de med ett omåttligt supande förknippade faror och eländen, andelig och lekamlig fattigdom samt timligt och evigt förderf.

E. Johansson,

f. d. tjenstgörande Hof-Källarmästare
hos Carl XIV den Store.

Till Ridderskapet och Adeln.

Välborne och ridderlige Grefvar
Från städer och landtbygdens tegar,
Hjelp snart, ty vårt land går i qvaf.
Men dröjen dock icke för längen,
Sök flitigt arbeta på dämnen
Mot Bränvinets brinnande haf.

Ej nog att er ringare likar,
Som blott efter Bränvinet fikar,
Att fysiskt förstöra sin kropp.
Men själen i kroppen ju lider,
Sig jemrar och ömkeligt qvider,
Förloradt syns salighetens hopp.

De sig af den varan berusar,
På lasternas vägar jemt brusar,
De hör ej predikarens röst.
Det döfvar och blindar tillika,
Hvad lönar till himmelen fika,
Det tar ju och mördar all tröst.

Ack skynden J ridderlige Grefvar
Och visen de likar de stigar,
Som bränvinets ånger omböjlt,
Som vägen till himmelen leder,
Vi alla och alla er beder,
Med gråt upp till thronen er följt.

Till Preste-Ståndet.

Ni helige från Arons hus,
Som vandra skall i Herrans Ljus
Och lysa andra fram.
De vandra då i Herrans bud,
Och lefva jemt förlikt med Gud,
Samt höra få Guds trösteljud
Från er af Levi stam.

Blott Brännevin kan hindra det
Att följa dygdens fromma fjät
Och gå i Herrans hus.
Blott det för er har gjort föräkt,

Blif därför bättre på er vakt,
Det kläder synden i stor prakt,
Att gå i sus och dus.

Nu nalkas er en kinkig tid,
Bered er nu till manlig strid,
Den ondas makt nu ler.
På alla sätt han söker till,
Det syns nu grant hvad djefvuln vill,
Sitt rike han vill öka till
Och samla själar fler.

Er Gud ju gifvit har stor makt,
Åt Peterum han det ju sagt,
Och Gud på eder ser.
Snårt fallen är vår Christna tro,
På er det hittills fått bero,
Men låt den åter hos oss gro,
Vi alla derom ber.

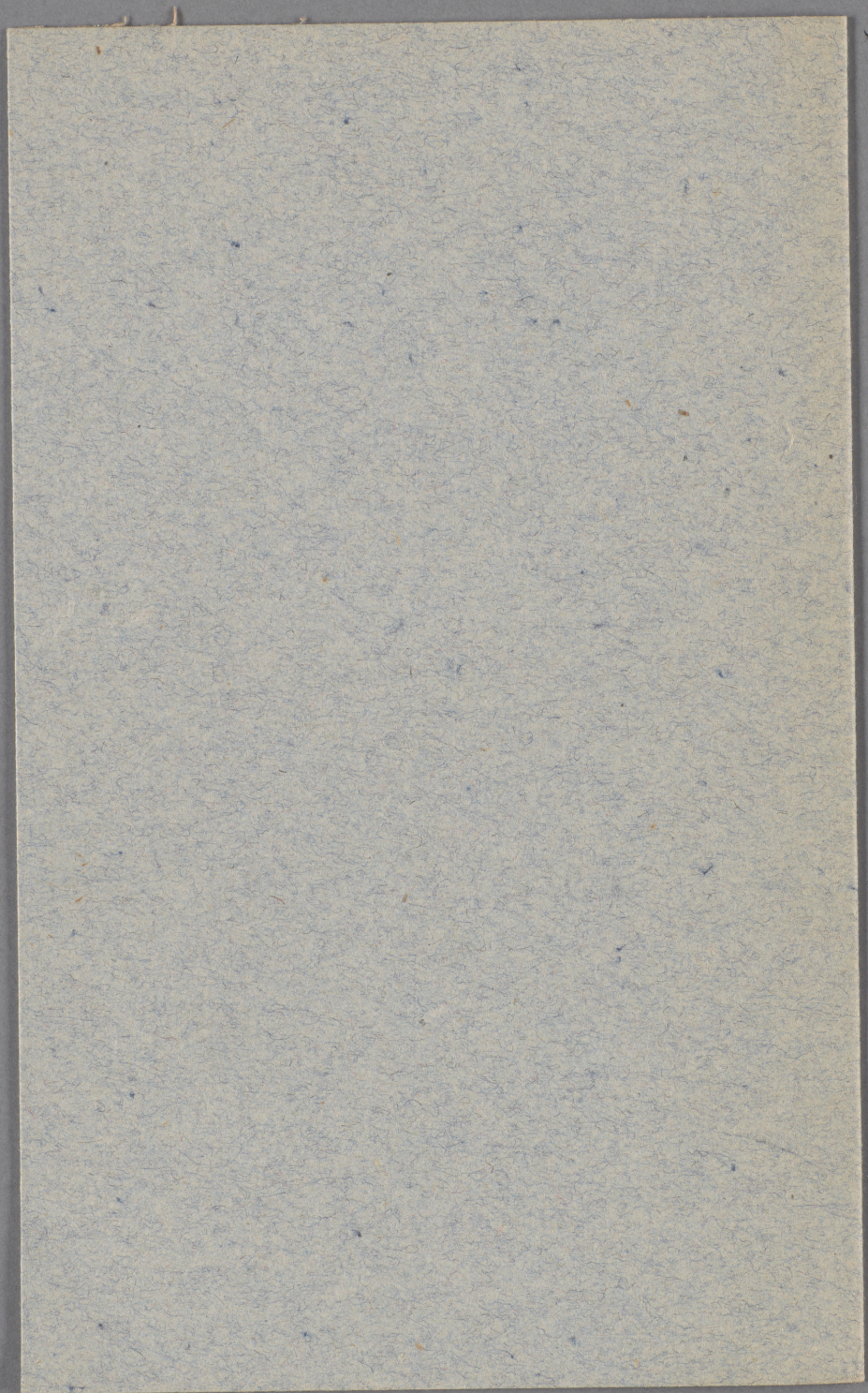
Allting syns klädt i fåfång präkt,
Men ingen höres på sin vakt
På Sions himlamur.
Hur står då till i Sions gård?
Tar ingen om dess tillstånd vård?
Har Sions Herre blifvit hård?
Hörs mer ej tidens uhr?

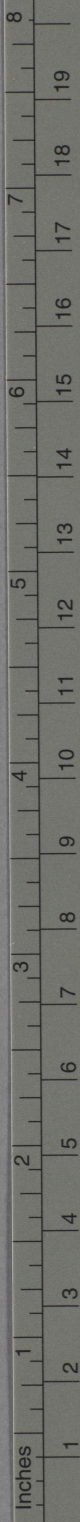
Af hordom och af fylleri
Sig mången nu har sölat i,
Att räddning föga fins.
Så sker det nu i Sion ock,
Den det ej vill han skall med pock
Berusa sig på skalkars lock;
Ej förr man sådant mins.

Vår Konung ju med allo flit
Med åtrå och af högsta nit
Vill hämma onskans fart.
Allt ondt benämns med Brännevin,
Af Brännevin tags throner in,
Dig bättra nu och tiden vinn,
Låt se din gudoms art.

Centimetres **TIFFEN® Color Control Patches** © The Tiffen Company, 2007

Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
								
								